Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

dert insidentē alis extensis caput eleuat.
Cōpleto ū canone colūba collū prendens ca
lici rostrū ut s̄ usū ē immisit quo retracto
unde uenerat uico reuāsa ē. Stupefactō q̄ no
uo uinculo rusticī atq; p̄ paulatim in se reū
sus ad ꝓpia remeauit. Sequenti nocte tres
uiri habitu decoro uultuq; splendido ei appa
ruerūt hinc uiri uestitu succincto. cumq;
decenti signū pectori ut in pictura uidere so
lebat s̄ exposuit alii uultuq; splendidō stanti
pectus in admirationē simul ⁊ timorē con
uertit inspectorē. Ecce cui qualitas eēt ñ
adeo curiose quesiuit. Inde affabilior hoc
tū quis eēt dui hesitans. tandē cum illū
sermone aggressus quis ille maior eorū
esset. ut quo censeret nomine sciscitat. est
a quo responsū qd sol uocaret accipiens ⁊
insup ura increpat ē. Quare ñ annunciasti
gregorio. qd heri uidisti. Ille ū pertē
nihil se uidisse testat. Oblitus ne es inq̄t
qd colūba heri infra missarū sollēpnia
requieuisse sup humerū ei uideris. Tota
q; uisionē ut uiderat s̄ retexuit. Deinde
precepit ei ut quantoci ad gregoriū iret
quia eadē die inde erat transituros. atq;
ex ordine ei uisionē recitaret. Mane fac
to rusticus q̄d ageret dubitans. atq; uisio
nē illusionē eē secū p̄tans. quendā eiusdē
loci religiosū uirū adiit ⁊ quid s̄ uisū fuis
set intimauit. Id autē ꝓsilio accepit quan
tus obtuit dnm̄ deprecaret. ut si ex illo hec
uisio fuisset. sēdo ac ꝓtio ei reuelare digna
retur. Qd ita rusticus deuote pegit. Sēdā q̄
nocte. ut cōmonitus obtuit precib̄ institit.
Tertia ū nocte cū idē uiri tribuli soluto se
ingessissent. p̄cepit ei uni ut si uirā aliq̄
diu nellet differre. ne dubitaret qd uisū
fuerat domino aplico denunciare. ac sub
intulit. Si tu cū ꝓpe fuerat uisis mis m
nime obtēpasti. necesse ē te post eū longē
eundo laborare. Sic ille cerci ad huc aliqd
elicere gestiens dixit. Ego quidē rusticī
sū ⁊ indoctus. qd m̄ in signū dabit. ut ara
li ꝓsona credatur. Unus eorū qui tam solē
bat p̄ certis loqui dicebat. hoc dices grego
rio. qd etiā ipse uerū eē cognoscit. qm̄ ac
cedens ad altare qd eodē die cogitauit.
apud omp̄tem dnm̄ impetrare meruit.
Rusticī ad gregoriū puenens secretū
ab eo petiit ⁊ que itineris ⁊ laboris ei
causa extitisset fideliter intimauit. Ille
ū benigne subridens ac signū p̄cognos
cens rusticū tante legationis nuncū
ad sua regredi cū aplica benedictione p̄misit.

Alio quoq; tēpe cū maxima detineret cor
poris infirmitate. quedā nepotis sua ad
eū uisitandi grā ueniat. qualiter se haberet
inquirebat. Cum ille ut nepti sup equitandi
ne sua animū leuigaret. monita eidē ma
nu tenens. an iubere uellet requisiuit. ⁊
de recepta sanitate dū solitus orationib;
meū iberet. nec recordatione p̄teritorū malorū
nec spe futurorū bonorū. aut desiderio ⁊ ut
breuiter ꝓcludam. nullo m̄ ad hoc ut salte
unā lacrimulā exprimere ualeret pingē
potuit. Dum q̄ mesto animo reuoluens qd
egisset quo delicto dm̄ offendisset. qua de
inq; culpa data s̄ ꝓpunctionis grām p̄di
disset. tandē tēparo meriore id ꝓsilio accepit. ut
religiosos uiros secū in ceuitus ⁊ orationib;
supplicare dnō deposceret. quatin̄ ei reue
lare dignaret. p̄ qua data donū illi qd
pridē habuerit sublatū sit. Qd congrua
deuotione p̄actū ē. Completis itaq; duab;
ebdomadarū uigiliis. ceuitus ⁊ corpali dis
ciplina. pius ⁊ uictor auditor desiderū
cordis tribuit ei. Iam enim innocentis ⁊
simplici uiro beata dī genitrix in uisione
apparuit. eiq; p̄cepit dicēs. Vade ⁊ die gre
gorio qd cū ego illū in choro meū non
dubitū quin uirginū elegerit. ipse econtrio
alit̄ quā deberet egit. Hoc autē permo
elogio gregorī magis hesitare cepit intē
tiq; orare. ut apt̄ sibi dī mā qd eēt ostende
ret. Iterū eidē cui sup̄ sēsissima uirgo oratio
mat̄ dnī in somnis apparens inq̄d. Hec dice
gregorio. Quō ipse ꝓpter grauitatem infirmi
tatis nīē monita tractauit nepti sue
ideo grām quā habuit amisit. Si ñ q̄
penitentiā de peccato suo pegit. donū lacri
marū recipiet. hinc admonemur illī dicēs.
Bonū est hominī mulierē ñ tangere.

Quadā estate que tōte humanis cor
poribū ualde contraria est. dū idē uir di
ma annus p̄ integram ebdomada
estuaret febribū. apparuit ei beata dī genitrix
semp̄ uirgo oratio. atq; ut indignatione
ostenderet uentē ei manu uertit. pen
tiens recessit. Deinde p̄ alterā septimanā
adeo debilitat̄ ē ut respirare eū qui erant
ei p̄stolabant̄ ut sentire possent. finita eb
domada illa rursus ad eū beata dī genitrix
hora diei quasi sexta accessit. qualiter se ha
beret ⁊ si adhuc sanus penarū tusse s̄ in
deretur ab eo sciscitat̄. Cui ille respondit.
Dna pulchrima ut t̄ uidet̄. Tum lenī ma
nu quasi corp̄ ei pungens. ab oculis eius
euanuit. Mox illo uestimēta sua quasi ad